

■ **Mahír-botrány Szegeden (is)?** ■ **A Szlogen csak szlogen** ■ **Narancs és tulipán a plakátokon** ■ **Aki nem lép egyszerre: annak mennie kell** ■ **Pályázat nem volt, a képviselő feleségét kinevezték**

Jakó a „lapátról” visszaszól

Egyes híresztelések szerint, azért pihen most a „lapáton”, mert nem szívelte meg főnökei határozott utasítását: csak MDF és FIDESZ plakátokat ragaszthat ki! Arról is susterog, hogy az egykori szegedi Mahír-főnök ellen vizsgálat indult, s többmillió károkozás miatt kapta meg felmondólevelét. Az már csak hab a tortán, hogy utódja egy ismert szegedi MDF-es képviselő felesége, *Koha Zsuzsanna* – egy félig MDF-es érdekeltségű cégnél.

■ **Hireink szerint azért bocsátották el, mert „mahiros korában” saját kft.-t hozott létre, a Szlogent, amely szintén a szegedi reklámpiacon tevékenykedett – érdeklődtünk Jakó Imrénél.**

– Ez így nem igaz. A Szlogentől tudtuk a Mahír vezetői, az ő engedélyükkel alakultunk meg, sőt közös üzleteink is voltak, míg mi fel nem mondtuk a szerződést az ő inkompetenciájuk miatt.

■ **Ezt nem tiltotta a társasági törvény?**

– Nem. Az első számú vezető engedélyre szükséges hozzá, ami nekünk meg is volt. Az a furcsa, hogy a Szlogen már harmadik éve működik, s csak most lett kellemetlen. Egyébként a rendkívüli felmondás indoklásában nem is ez áll.

■ **Hanem mi?**

– A károkozást azzal indokolták, hogy a csődbe ment Vi-

dia szerződése nyomán kétféle kárunk lett. Az az igazság, hogy a pesti központ megpróbálta ezt a hiányt fiktív számlákkal eltüntetni, de én nem voltam hajlandó ezeket aláírni.

■ **Mi szerepel még az indoklásban?**

– Egy orvosi könyv kiadása, amely mindaddig jó üzlet volt, míg a Szlogen Kft. forgalmazta. A szerzővel kötött szerződést a központ írta alá, s most ezt olvassák a fejre.

Jakó urat nem érte egészen váratlanul az elbocsátás, mint mondja, az előjelei már akkor kirajzolódtak, amikor államigazgatási felügyelet alá vonták a Mahírt. Addig ugyanis, tíz év alatt 30 millió tisztaságot termeltek a szegediek, ezután viszont veszteséges lett a cég.

– Minden jogot elvettek tőlünk, legfeljebb irodaszer vásárolhattunk. Így nem lehetett üzletet kötni, dolgozni. Azután jött a cég privatizációja. Én voltam a szegedi MRP-szervezet megbízottja. Be is adtuk vételi szándékunkat, amire nem is választott az ÁVÜ, majd szép csöndben eladták a fejként a céget a már említett konzorciumnak. Ekkor lettem kényelmetlen a Mahírnak, utód után néztek.

■ **Úgy látja, hogy ez az egész amolyan kabátlopási ügy?**

– Úgy, hogy ez egy kon-

cepció per. Már két hónappal ezelőtt megjegyeztem Budapestet, ha a cég eladta az MDF-nek, és a FIDESZ-nek szinte az összes reklámfelületet a megyében is, akkor én nem tudok velük együtt dolgozni. Ez egyszerűen tisztességtelen.

■ **Ezért dobták ki?**

– És azért, mert megfogadtunk egy neves szegedi jogászt, pereskedjen, amiért figyelembe se vették az MRP-pályázatunkat. Egyszóval szó sincs itt károkozásról. Bizonyítja ezt az is, hogy úgy folytattak ellenem vizsgálatot, hogy én nem is tudtam róla. Rádásul március 8-án kaptam kézhez azt a levelet, amelyen március 8-adika volt a dátum, azaz előre datálták az egészet. Másnap már ott is volt az új szegedi vezető. Nem furcsa egy kiesít?

■ **Mit tesz ezután?**

– Megpróbáltam egyezséget ajánlani a Mahírnak. De Aba Béla vezérigazgató-helyettes az általa megjelölt időpontban nem is fogadott, mert nem volt a helyén. Pereskedni fogok az igazamért, hiszen itt nemcsak pénzről van szó, hanem a becsületemről.

Természetesen próbálkoztunk a budapesti Mahír-központhoz is érdeklődni, ahol az új vezérigazgató éppen hosszú értekezletet tartott, s így senkit sem tudtak telefonvégre hívni. Hírlik, hogy nemcsak a vezérigazgató új, szinte a teljes ve-

zérkart lecserélték. Vidéken is több kirendeltségvezető került „lapátra”, pedig nekik nem is volt kft.-jük.

Megkérdeztük az új szegedi irodavezetőt, Koha Zsuzsannát is:

– Jószerevel semmit sem tudok arról, miért bocsátották el Jakó Imrét. Csak hallomásból értesültem arról, hogy kárt okozott a cégnek.

■ **Honnan került Ön ide?**

– A Mahír vezetői hívtak.

■ **Miért pont Önt?**

– Gondolom azért, mert ismertek. Előtte a színházban és a szabadtérnél voltam gazdasági vezető.

■ **Van valamilyen köze a reklámszakmához?**

– Közgazdász vagyok, s így tanultam marketinget is.

■ **Azt is susterogják, hogy a felkérésben képviselő férje pártállása sem volt közömbös...**

– Ezek csak pletykák. Amikor a színházban voltam, akkor is ezt pletykálták, pedig a kinevezésemkor még nem is ismertem Koha Róbertet.

A történetnek minden bizonyonnyal nincs még vége. Jakó Imre egyelőre „száműzetésbe” vonult a Szlogen Kft.-be. Találkozásunkkor éppen a Munkáspárt plakátját cipelte a hóna alatt – nyomdába vitte.

– Nem politizálok. Üzletembernek tartom magam, ha a FIDESZ, vagy az MDF ezek után ide hozza a választási plakátjait, azokat is kiragasztatom. Csak fizessék meg...

Rafai Gábor

Móráváros könyvtár nélkül marad?

(Folytatás az 1. oldalról.)

A Petőfi Sándor sugárúti épületet, amely egy magánház, 1957 óta bérlő a Somogyi könyvtár. 1992 előtt évente huszonezer forint bérleti díjat fizettek. Két évvel ezelőtt megvette a házat egy szabadkai férfi, s azon nyomban a díj nyolcszorosát kérte. A könyvtár akkor még, ha nehezen is, de „kinyögte” a bérleti díjat. A tulajdonos azonban gondolt egyet, és tavaly április 15-ikén felmondta a bérleti szerződést. A fiókkönyvtárnak egy évet adott arra, hogy másik helyet találjon magának. A könyvtár dolgozói lázas keresésbe fogtak, ám nem találtak megfelelő helyiséget a környéken. Pontosabban, egy lett volna a Szivárvány-közben, azonban ott is magas bérleti díjat kértek. Ez nem jelentett akadályt. A könyvtárosok nem álltak le, nem adták fel a harcot a fiókkönyvtárért. Megindult a lobbizás önkormányzati támogatásért, megkeresték a területi képviselőt és az alpolgármestert, akik mind a ketten pozitívan álltak az ügyhöz. Hiába. Pénz csaknem lett a dologból. Mindeközben az üresen álló Szivárvány-közi épületet egy szőnyeggyár kibérelte bemutatóteremnek.

A Petőfi sugárúti épület tulajdonosa, aki valószínűleg

nem talált jobb bérletet a könyvtárnál, időközben tett egy ajánlatot: ha a Somogyi könyvtár április 15-ike után megfizeti az évi 600 ezer forintos bérleti díjat, akkor semmisnek tekinti a felmondólevelet. Gyuris György, a Somogyi könyvtár igazgatója beszélgetésünk alkalmával kijelentette: „Ezt a hatalmas összeget nem tudjuk kifizetni saját költségvetésünkből, támogatásra szorulunk. Ha az önkormányzat nem segít bennünket, akkor, sajnos, Móráváros könyvtár nélkül marad, a könyveket becsomagoljuk, és elvisszük a Francia utcai könyvtárunk raktárába.”

Hogy mennyi pénz kellene a mórávárosi fiókkönyvtár fennmaradásához? Nos, ha a régi helyen maradnának, akkor 4-500 ezer forint, ha új helyre költöznének, akkor pedig 8-900 ezer forint.

A mórávárosi-ügyet jövő héten tárgyalja az önkormányzat kulturális bizottsága. A könyvtárosok reménykednek és bíznak a bizottság tagjaiban, de tudják, hogy a végső szót az áprilisi közgyűlésen mondja ki a képviselő-testület.

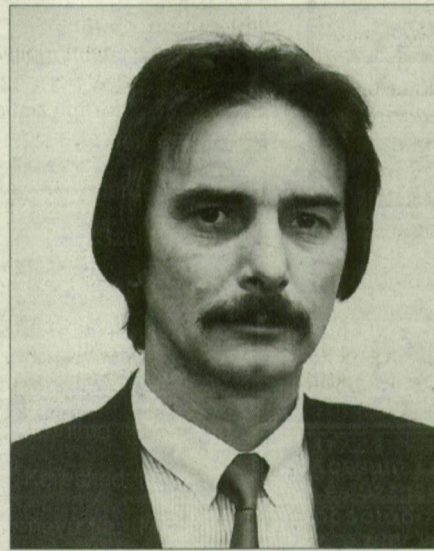
Mindenesetre Mórávároson már csomagolnak, megkezdődött a visszazámlálás.

Sz. C. Sz.

POLITIKAI HIRDETÉS, POLITIKAI HIRDETÉS, POLITIKAI HIRDETÉS

Molnár Sándor, 3. választókerület

A család energiaforrás

Molnár Sándor, a Vállalkozók Pártjának országgyűlési képviselőjelöltje

Nagyvállalkozóként ismernek a szegediek, megkérdezhetik hát, honnan a bátorságom a politikai pályához. A vállalkozó állandó döntési helyzetben van, s én megtanultam önállóan dönteni és felelősséget vállalni. Ezek a döntések nagyvállalatok sorsát – s mintegy 1000 alkalmazottát is – befolyásolják. No, és természetesen a magam és a családom egzisztenciáját is. A tét tehát minden alkalommal igen komoly.

Az évnek körülbelül a felét rendszeresen külföldön töltöm, ebből – egyszer utánaszámloltam – 100-110 napot különböző repülőjáratokon, fenn, a levegőben. Szibériától Los Angelesig, Thaiföldig nagyon sok helyen megfordultam már a világban. Az új lehetőségeket, az új piacokat kutatom folyamatosan. Persze nem könnyebb itthon sem. Reggel fél hétkor már a munkám mellett vagyok, s nap mint nap éjfél után jutok pihenéshez. Megtanultam a komoly munkát, megszerettem a kemény életet. De aligha volnék rá képes, ha nem állna mögöttem a családom. Gondoskodom, és rólam is gondoskodnak. Amennyire sokat dolgozom én,

olyan mértékű – és erre nagyon büszke vagyok – viszonzást kapok a feleségemtől: neveli a lányainkat, törődik az iskolai problémákkal. Összefogja a családot, a kiegyensúlyozott és boldog otthon pedig bennem tartja a lelket és további munkára, erőfeszítésre ösztönöz.

Elfoglaltságaim közepette igen-igen hiányoznak ifjabb életem kedvtelése. A Holt-Körös partján azonban újabban ismét van alkalmam ezeket gyakorolni. Megvásároltuk a Habsburgok mezőtúri családi kastélyát, sikerült rekonstruáltatnunk, a nagy feladatból a két kezünkkel mi is kivettük a részünket. A szabad hétvégéken itt időzünk. Ilyenkor szívesen behajtom a zsinórt a vízbe, de a botot – bár régebben esőben, éjben kitartóan horgásztam a barátaimmal – ma már nincs türelmem öt-tíz percnél tovább tartani. Szervenélyesen érdekel viszont a mezőgazdasági munka – nemhiába származom földműves családból –, ha tehetem, magam vezetem a traktort, a teherautót, beállok a többiek közé bálázni, mert az őszi betakarítás mind között a legérdekesebb. Nagy öröm számomra, ha csupán fél napot is, de kint lehetek a gazdaságban. Ha olajos a ruhám, és szerszám van a kezemben.

Követőm is van: legkisebb lányomat felvették a mezőgazdasági szakközépiskolába, ő foglalkozik majd ezzel a gazdasággal. Lányaim szívesen lovagolnak, ménes telepítésével is foglalkozom, s igazán nagyszerű családi programnak számít, ha eljutunk valamelyik dél-alföldi lóversenyre.

A paprikáskrumplint vagy hajában főtt burgonyával az abált szalonát ma is szívesen választom vacsorámnak – az ízek megállítják, visszahozzák az időt, amikor nemcsak létkérdés, de fontos családi összefogás volt a disznóvágás. Eseménynek számít ma is. Együtt van a család – a leghatalmasabb támasz. Pótolhatatlan energiaforrás: elzántság a döntésekben, erő és következetesség a kivitelben. Intézmény, amelyet védeni kell. A családot biztonságáról semmiképpen nem mondhatunk le. Hétfőn ismét találkozunk. Ugyanitt, a Délmagyarországon. (x)

GENERALI BUDAPEST
BIZTOSÍTÓ RT.

A Generali Budapest Biztosító Rt.

felsőfokú számítástechnikai végzettséggel rendelkező munkatársat keres dél-alföldi regionális igazgatóságához.

A fényképes pályázatokat rövid szakmai önéletrajzzal **1994. március 25-ig** lehet megküldeni titkárságunkhoz
6721 Szeged, Tisza L. krt. 5. címre.

Költségvetési szerv
pályázatot hirdet
PÉNZÜGYI-BELSŐELLENŐR-
ÁLLÁSRA.

Feltételek: felsőfokú végzettség, 5 éves szakmai gyakorlat. Részletes önéletrajzot a pályázati kérelemmel 1994. év március 20. napjáig lehet benyújtani.
„Költségvetési szerv 16 750” jellegére a Sajtóházba.

Fenyőronk (luc, boróvi, vörös)
6 m hosszú, ø 30-80 cm.
Ára: 10 000 Ft+áfa
Deszka, palló 6 m hosszú,
szélesség 10-80 cm.
Ára: 14 000 Ft+áfa
Szarufa 8x15 cm x 8 m,
20 000 Ft+áfa
Akácronk 20 cm-től, 7000 Ft+áfa
Helyszínen feldolgozási lehetőség.
MIHALICS JÓZSEF ép.anyag
kereskedő 5900 Oroszháza,
Bajcsy-Zs. u. 86.
Telefon: 68/311-266

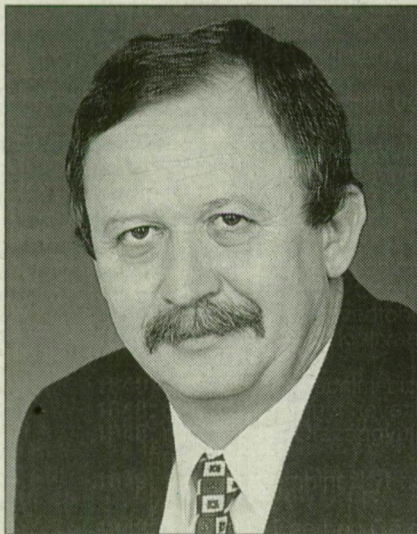
POLITIKAI HIRDETÉS, POLITIKAI HIRDETÉS, POLITIKAI HIRDETÉS

A TELITALÁLAT:

1. 2. 3. 4. 5. 6.
7. 8. 9. 10. 11. 12.

Kuncze Gábor,
az SZDSZ miniszterelnök-jelöltje:

„A mezőgazdaság a világ összes államában különös gonddal szabályozott ágazat, csak Kormányunk engedhette meg magának, hogy érzelmi alapon – elszakadva az ésszerűség követelményeitől – törvénykezzen. Az újjáépítés időszakát követik, melynek alapkövei: a rendezett tulajdon, a piaca jutás segítése a piaci zavarok elleni védelem, a helyi szakmai öngazdálkodás, kiszámítható és átlátható hitelrendszer, valamint olyan támogatás, ami a termelőt és nem a kereskedőt célozza meg. Egész gazdaságpolitikánkat átáthatja annak belátása, hogy gazdaságunk egyensúlyához nélkülözhetetlen a mezőgazdaság exportképességének megerősítése és az, hogy falvaink biztonsága érdekében minél több embernek biztosítsuk a mezőgazdasági jövedelem lehetőségét.”

SZDSZ